

dosarul nr.2ra-2308 /18

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (S. Ghercavii)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Rudco Vasili împotriva Întreprinderii Municipale „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” cu privire la contestarea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare, restabilirea în serviciu, recuperarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Rudco Vasili, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 aprilie 2018 și s-a emis o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de Rudco Vasili s-a admis parțial,

c o n s t a t ă:

La 05 septembrie 2017, Rudco Vasili a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” cu privire la contestarea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare, restabilirea în serviciu, recuperarea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că a fost angajat al ÎM „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” în funcție de hamal.

A notat reclamantul că în data de 22 august 2017, a fost emis ordinul nr. 361-c „cu privire la concediere” prin care a fost concediat în baza art. 86, lit. g), alin. (1) din Codul muncii (încălcarea repetată pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare).

În opinia reclamantului ordinul nr. 361-c, din data de 22 august 2017 „cu privire la concediere” este neîntemeiat și emis cu încălcarea normelor legale, ce guvernează litigiul dat.

Astfel, a menționat că a fost responsabil și niciodată n-a încălcat disciplina muncii.

La fel, a concretizat că pârâta nu a aplicat în privința sa vreo sancțiune disciplinară, nici nu i-a solicitat în formă scrisă vreo explicație despre pretinsa faptă

comisă încălcând astfel, prevederile art. 86 din Codul muncii.

Prin urmare, a opinat că la emiterea ordinului cu privire la concedierea sa, ÎM „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” a încălcat grav prevederile art.206 - 211 din Codul muncii, și a neglijat procedura consultării cu organul reprezentativ al salariaților.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art.87, 206 - 211, 353, 355 din Codul muncii, art. 85,166-167 din Codul de procedură civilă și a solicitat anularea ordinului nr.361-c din 22 august 2017, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea prejudiciului moral cauzat în sumă de 5 000 de lei.

Prin cererea de chemare în judecată suplimentară din 05 februarie 2018, Rudco Vasili a menționat că nu a luat cunoștință de ordinul nr.54 din 27 martie 2017 cu privire la sancționare disciplinară sub formă de mustrare și de ordinul nr.133 din 16 august 2017 cu privire la sancționare disciplinară sub formă de mustrare aspră, motiv din care nu a avut posibilitate de a le contesta în modul prevăzut de lege.

Referitor la ordinele de sancționare menționate, reclamantul a notat că sunt emise contrar legii, deoarece Regulamentul intern al unității, la care face referire angajatorul, nu i s-a adus la cunoștință, nefiind clar ce fapte pot constitui abateri disciplinare, și care sunt sancțiunile aplicabile acestor abateri. Totodată, a punctat că nici fișa de post nu i s-a adus la cunoștință.

A mai indicat reclamantul că, pentru perioada absenței forțate de la muncă (șase luni), angajatorul urmează să-i achite suma de 21 000 de lei, ținând cont de faptul că până a fi concediat salariul lunar a fost 3 500 de lei.

Totodată, a notat că prin concedierea ilegală, i s-a cauzat prejudiciu moral, ce urmează a fi compensat din contul angajatorului, în mărime de 5 000 de lei.

La 09 februarie 2018, Rudco Vasili a depus cerere de chemare în judecată suplimentară prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă în mărime de 21 000 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei.

Prin hotărârea din 02 aprilie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central cererea de chemare în judecată depusă de Rudco Vasili s-a respins.

Prin decizia din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Rudco Vasili, s-a casat integral hotărârea din 02 aprilie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și s-a emis o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată depusă de Rudco Vasili s-a admis parțial.

S-a anulat ordinul emis de ÎM „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” nr. 54 din 27 martie 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare față de Rudco Vasili sub formă de mustrare.

S-a anulat ordinul emis de ÎM „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” nr. 133 din 17 august 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare față de Rudco Vasili sub formă de mustrare aspră.

S-a anulat ordinul emis de ÎM „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” nr. 361-c din 22 august 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare față de Rudco Vasili sub formă de concediere.

S-a restabilit Rudco Vasili în funcția de hamal serviciul transport la ÎM „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți”.

S-a obligat ÎM „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” să-i calculeze și să-i achite lui Rudco Vasili salariul mediu nerealizat pentru lipsa forțată de la

serviciu pentru perioada 22 august 2017 – 10 iulie 2018.

S-a încasat de la ÎM „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” în beneficiul lui Rudco Vasili 4000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea s-a respins.

La 14 septembrie 2018, ÎM „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” a declarat recurs.

În susținerea recursului declarat, recurenta a opinat că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 243 din Codul de procedură civilă, care stipulează că instanța de judecată, pronunțând hotărârea de încasare a unei sume de bani, consemnează în dispozitiv, cu cifre și litere, suma și moneda în care se percepe. Prin urmare, instanța de judecată nu poate obliga recurenta de a calcula sumele ce urmează a fi încasate, cu atât mai mult că la materialele cauzei nu se regăsește vreun certificat care ar confirma salariul mediu ce urmează a fi calculat și achitat intimatului.

La fel, este neclară și suma din care a fost calculată taxa de stat, or din cerințele înaintate în acțiune (26 000 de lei), aceasta urma a fi cu mult mai mică (585 de lei).

Totodată, a notat recurenta că în calitate de angajator, integral și-a onorat obligațiunile față de salariatul Rudco Vasili, i-a asigurat condiții de muncă favorabile și i-a achitat în termen salariul.

Însă, intimatul a dat dovadă de o atitudine iresponsabilă față de muncă, nu a respectat clauzele contractului individual de muncă, Regulamentul intern, și nici nu executa indicațiile și ordinele maistrului în termenii stabiliți.

Respectiv, intimatul a refuzat să se conformeze indicațiilor angajatorului, la fel a refuzat să facă cunoștință cu ordinele de sancționare disciplinare.

Mai mult decât atât, ordinul nr. 54 din 27 martie 2017 și ordinul nr. 133 din 16 august 2017 cu privire la sancționarea disciplinară a intimatului, nu au fost contestate în instanța de judecată în termenul prevăzut de art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, care expres stipulează, că cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

Prin urmare, ordinul nr. 54 din 27 martie 2017 și ordinul nr. 133 din 16 august 2017 i-au fost aduse la cunoștință intimatului, însă dânsul a refuzat să i-a cunoștință, fapt consemnat în actele din data de 27 martie 2017 și 17 august 2017.

Astfel, recurenta a opinat că cererea privind anularea ordinelor menționate a fost depusă cu depășirea termenului prevăzut de art. 355 din Codul muncii, iar repunerea în termen nu a fost solicitată.

În contextul celor expuse, a solicitat ÎM „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” admiterea recursului, casarea deciziei din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin referința depusă la 07 noiembrie 2018, Rudco Vasili a menționat că recursul înaintat de ÎM „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți”, este neîntemeiat, motiv din care a solicitat a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 10 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți fost recepționată de către recurent în data de 26 iulie 2018 (f.d.155). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 14 septembrie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol completul

reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Rudco Vasili împotriva Întreprinderii Municipale „Amenajarea Teritoriului și Spații Verzi Bălți” cu privire la contestarea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare, restabilirea în serviciu, recuperarea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan